



Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 20. apríla 2016*

„Žaloba o neplatnosť — Zmluva týkajúca sa finančnej pomoci Únie v prospech projektu, ktorého cieľom je zlepšenie efektívnosti zákonov na boj proti diskriminácii (projekt GendeRace) — Oznámenie o dlhu — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Akt spadajúci do výhradne zmluvného rámca, od ktorého sa nedá oddeliť — Neprípustnosť“

Vo veci T-819/14,

Fondacija „Meždunaroden centar za izsledvane na malcinstvata i kulturnite vzaimodejstvija“, so sídlom v Sofii (Bulharsko), v zastúpení: Ch. Christev, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Di Paolo a V. Solovejčik, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ a ktorý má za cieľ jednak zrušenie aktu Komisie obsiahnutého v liste z 22. augusta 2014, v ktorom sa oznamuje koniec auditu a pozastavenie vymáhania náhrady škody v rámci dohody o grante na podporu projektu, a jednak zrušenie oznámenia o dlhu priloženého k tomuto listu a vydaného Komisiou s cieľom vrátiť sumu 34 070,16 eura zaplatenej žalobkyni v rámci rovnakého projektu,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia F. Dehousse a A. M. Collins (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Zmluvný rámec a okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Fondacija „Meždunaroden centar za izsledvane na malcinstvata i kulturnite vzaimodejstvija“ (nadácia „Medzinárodné centrum pre minoritné štúdiá a kultúrnu interakciu“), je nezisková organizácia založená podľa bulharského práva, ktorá pôsobí v oblasti výskumu.

* Jazyk konania: bulharčina.

- 2 Dňa 18. decembra 2006 Európsky parlament a Rada Únie prijali rozhodnutie č. 1982/2006/ES z 18. decembra 2006 o siedmom rámcovom programe Európskeho spoločenstva v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností (2007-2013) (Ú. v. EÚ L 412, 2006, s. 1). V tomto rámci bola uzavretá dohoda o grante č. 217237 týkajúca sa projektu GendeRace (ďalej len „dohoda o grante“) medzi Komisiou Európskych spoločenstiev na jednej strane a konzorciom na druhej strane, ktorého súčasťou bola najmä žalobkyňa. Projekt trval od 1. februára 2008 do 31. júla 2010. V rámci tohto projektu Komisia vyplatila žalobkyni z dôvodu finančnej pomoci Európskej únie celkovú sumu vo výške 159 570,78 eura.
- 3 Listom z 26. marca 2013 Komisia informovala žalobkyňu o tom, že vykoná u nej audit týkajúci sa troch projektov, vrátane projektu GendeRace. Audit prebiehal od 27. do 31. mája 2013.
- 4 Dňa 31. mája 2013 sa konalo stretnutie audítorov a žalobkyne. Audítori predniesli svoje závery, ku ktorým žalobkyňa podala svoje pripomienky.
- 5 Dokumentom z 8. augusta 2013, ktorý Komisia prijala 13. septembra 2013, a ktorý sa nazýval „Pripomienky a námietky k správe o audite pre Európsku komisiu“, žalobkyňa doručila Komisii niekoľko výhrad týkajúcich sa metodológie auditu a záverov obsiahnutých v návrhu správy o audite.
- 6 Dňa 28. novembra 2013 bola Komisii predložená záverečná správa o audite. V bode 2.1 tejto správy týkajúcej sa projektu GendeRace audítori zaznamenali úpravy vo výške 45 426,88 eura, ktoré sa majú vykonať v prospech Komisie.
- 7 Listom zo 16. decembra 2013, ku ktorému bola priložená záverečná správa o audite, informovala Komisia žalobkyňu o skončení auditu a o skutočnosti, že sa bude pridržať záverov, ktoré boli vyslovené v tejto správe.
- 8 Listom z 10. marca 2014 žalobkyňa oznámila Komisii svoje pripomienky k záverom auditu a k jej rozhodnutiam prijatým v nadväznosti na audit.
- 9 V liste z 27. júna 2014 s názvom „Uplatnenie výsledkov auditu BAEA210022 (B210-22) a náhrada škody“, Komisia uviedla, že podľa článku II.21 všeobecných podmienok týkajúcich sa dohody o grante na základe dvoch oznámení o dlhu pristúpi k vymáhaniu jednak sumy 34 070,16 eura zodpovedajúcej sume riadne vyplatenej žalobkyni a jednak sumy 11 967,81 eura ako náhrady škody.
- 10 Listom z 23. júla 2014 doručenom Komisii 1. augusta 2014 žalobkyňa oznámila svoj nesúhlas s výsledkami auditu a požiadala najmä o informácie o opravných prostriedkoch, ktorými možno napadnúť, znížiť alebo rozdeliť vymáhanú sumu na splátky.
- 11 Listom z 22. augusta 2014 a zaslaným 1. septembra 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia doručila žalobkyni oznámenie o dlhu na sumu 34 070,16 eura (ďalej len „oznámenie o dlhu“). V tomto liste Komisia zaznamenala námietky žalobkyne a uviedla, že tieto námietky už boli zohľadnené v záverečnej správe o audite. Napriek tomu však pozastavila vymáhanie sumy požadovanej ako náhrada škody až do času, kým bude v tejto veci prijaté konečné rozhodnutie.
- 12 Dňa 30. septembra 2014 na základe oznámenia bulharskej pošty, podľa ktorého list zaslaný 1. septembra 2014 nebol doručený svojmu adresátovi, Komisia opätovne zaslala žalobkyni tento list, ako aj oznámenie o dlhu, ktoré bolo priložené ako príloha, elektronickou poštou a doporučenou poštou súčasne (datovanou 2. októbra 2014). V tomto liste Komisia žalobkyni dôrazne pripomenula lehotu, v ktorej sa má vykonať úhrada podľa oznámenia o dlhu, a spresnila kroky, ktoré môže podniknúť, ak suma nebude včas pripísaná na jej účet, vrátane núteného výkonu rozhodnutia podľa článku 299 ZFEÚ. Dňa 6. októbra 2014 bola doporučená pošta doručená žalobkyni.

- 13 Listom z 9. októbra 2014 žalobkyňa odpovedala na tento list tak, že uviedla po prvé, že nadácia je v konkurze a nie je teda spôsobilá zaplatiť vymáhanú sumu, po druhé, že napadla výsledky auditu v priebehu konania a nebola informovaná o možných opravných prostriedkoch, po tretie, že sa domnieva, že jej práva boli porušené, a po štvrté, že sa obráti na súdy Únie.
- 14 Elektronickou poštou z tohto istého dňa Komisia informovala žalobkyňu, aby sa s akoukoľvek žiadosťou o zaplatenie sumy v splátkach obrátila na účtovníka generálneho riaditeľstva pre rozpočet.
- 15 Listom z 13. októbra 2014 sa žalobkyňa obrátila na generálne riaditeľstvo pre rozpočet, aby tak dosiahla zrušenie alebo rozdelenie sumy vymáhanej podľa oznámenia o dlhu na splátky.
- 16 Listom z 24. decembra 2014 generálne riaditeľstvo pre rozpočet odpovedalo žalobkyni, že nie je možné pohľadávku zrušiť, a navrhlo jej úhradu dlhu rozdeleného na časti podľa splátkového kalendára, v súlade s podmienkami stanovenými v článku 89 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 2012, s. 1).
- 17 Článok 9 prvý odsek dohody o grante stanovuje, že táto dohoda „sa riadi [svojimi vlastnými] ustanoveniami..., aktmi Spoločenstva upravujúcimi [siedmy rámcový program], finančným nariadením týkajúcim sa rozpočtu Spoločenstva, jeho podmienok vykonávania a inými ustanoveniami práva Spoločenstva, a subsidiárne... belgickým právom“. Okrem toho podľa tretieho odseku tohto istého článku len Všeobecný súd a v prípade odvolania Súdny dvor majú právomoc rozhodnúť spor medzi Úniou na jednej strane a členmi konzorcia na strane druhej, týkajúci sa platnosti, uplatnenia alebo výkladu dohody o grante.
- 18 Podľa jediného odôvodnenia dohody o grante sú všeobecné podmienky tejto dohody jej neoddeliteľnou súčasťou. Článok II.21 týchto podmienok sa nazýva „Úhrady a vymáhanie“. Jeho odsek 1 druhý pododsek stanovuje, že „v prípade, ak príjemca dlží [Európskej] únii sumu, ktorá musí byť vrátená po zrušení alebo splnení dohody o grante podľa [siedmeho rámcového programu], Komisia sa bude domáhať vrátenia dlžnej sumy tým, že dotknutému príjemcovi doručí príkaz na vymáhanie“, a že „ak sa platba nevykoná v stanovenej lehote, sumy dlžné [Európskej] únii sa môžu vymáhať odpočítaním súm, ktoré [Európska] únia dlží predmetnému príjemcovi“. Odsek 5 tohto istého ustanovenia stanovuje, že „ak nebude platobná povinnosť splnená v lehote stanovenej Komisiou, na dlžnú sumu sa uplatnia úroky podľa sadzby uvedenej v [článku] II.5“.
- 19 Oddiel 3 časti 2 všeobecných podmienok pozostáva z článkov II.22 až II.25, nesie názov „Kontroly a sankcie“ a týka sa finančných ustanovení a kontrol, auditu, úhrad a sankcií. Článok II.22 ods. 1 stanovuje, že „kedykoľvek v čase vykonávania projektu, a až do päť rokov po jeho skončení môže Komisia nechať vykonať finančný audit prostredníctvom externých audítorov alebo vlastnými oddeleniami, vrátane OLAF-u... Tento audit sa môže vzťahovať na finančné, systémové a iné hľadiská (napr. zásady účtovníctva a riadenia) riadneho vykonávania dohody o grante“.
- 20 Podľa odseku 6 tohto istého ustanovenia „na základe záverov auditu Komisia prijme primerané opatrenia, ktoré považuje za nevyhnutné, vrátane vystavenia príkazov na vymáhanie týkajúcich sa celých alebo častí platieb, ktoré vykonala, a uloženia príslušných sankcií“.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 21 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. decembra 2014 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 22 Dňa 14. apríla 2015 Komisia podala do kancelárie Všeobecného súdu vyjadrenie k žalobe.

- 23 Replika a duplika boli doručené do kancelárie Všeobecného súdu 28. mája a 17. júla 2015.
- 24 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu Všeobecný súd (šiesta komora) položil účastníkom konania písomné otázky, ktorí tejto žiadosti vyhovelí v stanovenej lehote.
- 25 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie a oznámenie o dlhu,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania a subsidiárne v prípade zamietnutia žaloby zaviazal Komisiu na náhradu jej trov konania podľa článku 87 ods. 3 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.
- 26 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako neprípustnú a v každom prípade ako nedôvodnú,
 - zamietol návrh žalobkyne založený na článku 87 ods. 3 druhom pododseku Rokovacieho poriadku z 2. mája 1991,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 27 Podľa ustálenej judikatúry sú podmienky prípustnosti žaloby prekážkou konania z dôvodu verejného záujmu, ktorú je sudca Únie povinný namietat *ex offio*, ak je to potrebné [pozri rozsudky z 10. júla 1990, Automec/Komisia, T-64/89, EU:T:1990:42, bod 41 a citovanú judikatúru, a z 8. februára 2011, Paroc/ÚHVT (INSULATE FOR LIFE), T-157/08, EU:T:2011:33, bod 28 a citovanú judikatúru].
- 28 Podľa článku 129 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu môže Všeobecný súd po vypočutí hlavných účastníkov konania bez návrhu kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením o prekážke konania z dôvodu verejného záujmu. V prejednávanej veci s ohľadom na písomnosti v spise a konkrétne odpovede účastníkov konania na písomné otázky Všeobecného súdu týkajúce sa prípustnosti žaloby je potrebné podľa tohto článku rozhodnúť odôvodneným uznesením bez pokračovania v konaní, a to aj v prípade, že jeden z účastníkov konania požiada o uskutočnenie pojednávania.
- 29 Žalobkyňa navrhuje zrušenie napadnutého rozhodnutia a oznámenia o dlhu podľa článku 263 ZFEÚ. V bode 1 žaloby totiž jednoznačne uvádza, že žaloba je založená na tomto poslednom uvedenom ustanovení. Konkrétne, vo svojich tvrdeniach o prípustnosti žaloby, ktoré sa nachádzajú v bodoch 23 až 27 žaloby, vyzýva Všeobecný súd, aby upustil od „súčasnej judikatúry“ týkajúcej sa prípustnosti žalôb založených na tomto ustanovení týkajúcom sa aktov súvisiacich so zmluvnými vzťahmi.
- 30 Na úvod je potrebné pripomenúť, že ak ide o spor vyplývajúci zo zmluvy, je možné zmeniť kvalifikáciu žaloby podľa článku 263 ZFEÚ na žalobu podľa článku 272 ZFEÚ, ak predmetná zmluva obsahuje arbitrážnu doložku, v prejednávanej veci ide o článok 9 dohody o grante (pozri v tomto zmysle uznesenie z 12. októbra 2011, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, T-353/10, EU:T:2011:589, body 33 a 34). Všeobecný súd Únie však môže považovať za nemožné zmeniť kvalifikáciu takejto žaloby najmä vtedy, keď takejto zmene bráni výslovná vôľa žalobcu nezaložiť svoj návrh na článku 272 ZFEÚ (pozri rozsudok zo 17. júna 2010, CEVA/Komisia, T-428/07 a T-455/07, EU:T:2010:240, bod 59 a citovaná judikatúra; rozsudok z 24. októbra 2014, Technische Universität Dresden/Komisia, T-29/11, EU:T:2014:912, bod 44). V prejednávanej veci je však potrebné

skonštatovať, že výslovná vôľa žalobkyne založiť svoju žalobu na článku 263 ZFEÚ bráni možnej zmene kvalifikácie žaloby Všeobecným súdom, ak ide o spor zmluvnej povahy. Pokiaľ teda nie sú splnené podmienky na zmenu kvalifikácie, žaloba sa musí preskúmať ako žaloba o neplatnosť.

- 31 Preto je potrebné preskúmať, či sú akty, proti ktorým bola podaná táto žaloba, napadnuteľné žalobou podľa článku 263 ZFEÚ.
- 32 Je opodstatnené pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry žalobou o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ možno napadnúť všetky akty prijaté inštitúciami, bez ohľadu na ich povahu alebo formu, ktoré vyvolávajú záväzný právny účinok, spôsobilý ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že značným spôsobom mení jeho právne postavenie (uznesenie zo 6. októbra 2008, Austrian Relief Program/Komisia, T-235/06, neuverejnené, EU:T:2008:411, bod 34, a rozsudok z 10. apríla 2013, GRP Security/Dvor audítorov, T-87/11, neuverejnený, EU:T:2013:161, bod 29).
- 33 Žaloba o neplatnosť smeruje k zabezpečeniu dodržiavania práva pri výklade a uplatňovaní Zmluvy o FEÚ, a bolo by preto v rozpore s týmto cieľom vykladať reštriktívne podmienky prípustnosti žaloby, a tak obmedziť jej rozsah iba na kategórie aktov uvedených v článku 288 ZFEÚ (pozri rozsudok z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 17 a citovanú judikatúru).
- 34 Z toho tiež vyplýva, že táto právomoc vykladať a uplatňovať ustanovenia Zmluvy súdom Únie sa neuplatňuje, keď právne postavenie žalobkyne patrí do oblasti zmluvných vzťahov, ktorých právny režim sa riadi vnútroštátnym právom, ktorý určili zmluvné strany (rozsudok z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 18; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky zo 17. júna 2010, CEVA/Komisia, T-428/07 a T-455/07, EU:T:2010:240, bod 52, a z 10. apríla 2013, GRP Security/Dvor audítorov, T-87/11, neuverejnený, EU:T:2013:161, bod 29).
- 35 Ak by sa súd Európskej únie považoval za príslušný rozhodovať vo veci neplatnosti aktov patriacich do čisto zmluvnej oblasti, riskoval by nielen to, že by bol článok 272 ZFEÚ zbavený zmyslu, ktorý zveruje súdnu právomoc Únie na základe arbitrážnej doložky, ale v prípade, že by zmluva neobsahovala takúto doložku, aj to, že by rozšíril svoju súdnu právomoc nad rámec stanovený v článku 274 ZFEÚ, ktorý zveruje všeobecnú právomoc rozhodovať o sporoch, v ktorých je stranou Únia, vnútroštátnym súdom (pozri rozsudok z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 19 a citovanú judikatúru).
- 36 Z toho vyplýva, že v prípade existencie zmluvy, ktorá zaväzuje žalobcu a jednu z inštitúcií, možno na súde Únie podať žalobu na základe článku 263 ZFEÚ len vtedy, keď má napadnutý akt vyvolávať záväzný právny účinok, ktorý nepatrí do zmluvného vzťahu spájajúceho zmluvné strany a ktorý zahŕňa výkon výsad verejnej moci zverených zmluvnej inštitúcii ako správneho orgánu (rozsudok z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 20).
- 37 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že za predpokladu, keď inštitúcia, a to konkrétne Komisia, zvolí zmluvu ako prostriedok na priznanie finančných prostriedkov v rámci článku 272 ZFEÚ, je povinná neprekročiť rámec tejto oblasti. Preto jej v rámci vzťahov medzi zmluvnými stranami prináleží najmä zabrániť použitiu nejasných formulácií, ktoré môžu byť vnímané zmluvnými stranami ako patriace do jednostranných rozhodovacích právomocí prekračujúcich zmluvné dojednania (rozsudok z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 21).
- 38 Prípustnosť tejto žaloby treba posúdiť práve s ohľadom na tieto zásady.

- 39 Je potrebné skonštatovať, že kontext a zmluvný pôvod tejto žaloby sú medzi zmluvnými stranami nesporné. Žalobkyňa sa totiž domnieva, že žaloba o neplatnosť je právny prostriedok, ktorý jej prináleží bez ohľadu na zmluvnú povahu sporu, a že napadnuté oznámenie o dlhu je správnej povahy.
- 40 Z písomností v spise vyplýva, že oznámenie o dlhu neprekračuje rámec dohody, ktorá zaväzuje Komisiu a žalobkyňu, keďže účelom tohto oznámenia je vymáhanie pohľadávky, ktorej veriteľom je Komisia, ktorú tvorí suma vyplatená v prospech žalobkyne, a ktorá sa rovná nákladom, ktoré Komisia nepovažovala za prípustné podľa dohody o grante, a ktoré teda neakceptovala. Konkrétnejšie treba poukázať na nasledujúce skutočnosti:
- po prvé Komisia vyplatila žalobkyni podľa dohody o grante sumu 159 570,78 eura,
 - po druhé správa o audite bola vypracovaná podľa článku II.22 všeobecných podmienok tejto dohody,
 - po tretie podľa článku II.21 týchto podmienok si Komisia ponechala právo požiadať člena konzorcia o vrátenie akejkoľvek sumy, ktorá bola neoprávnene prijatá alebo ktorej vrátenie je odôvodnené podľa dohody o grante, čo urobila výzvou z 27. júna 2014, v ktorej požiadala žalobkyňu o vrátenie sumy 34 070,16 eura (pozri bod 9 vyššie). V tomto liste Komisia výslovne odkazovala na predmetný článok a tiež vysvetlila spôsob výpočtu spornej sumy,
 - po štvrté oznámenie o dlhu s názvom „Uplatnenie výsledkov auditu BAEA210022 (B210-22) [týkajúce sa] projektu [č.] 217237 GendeRace“, odkazovalo na výzvu z 27. júna 2014 a na list o skončení auditu zo 16. decembra 2013 (pozri bod 7 vyššie). Zo znenia oznámenia o dlhu vyplývalo, že jeho účelom je vymáhanie pohľadávky podľa dohody o grante.
- 41 Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné skonštatovať, že Komisia sa pohybuje v zmluvnom rámci a že vychádza najmä z článku 22 ods. 1 a 6 všeobecných podmienok dohody o grante.
- 42 Okrem toho nie je možné vyvodiť záver, že Komisia využila výsady verejnej moci vo svojom konaní. Ako to vyplýva z bodov 40 a 41 vyššie, oznámenie o dlhu neprekračuje rámec dohody, ktorá zaväzuje Komisiu a žalobkyňu, keďže jeho účelom je vymáhanie pohľadávky, ktorá vyplýva z ustanovení dohody o grante a jeho cieľom je uplatniť práva, ktoré Komisii priznávajú ustanovenia tejto dohody. Naproti tomu dohoda nemá vyvolať voči žalobkyni záväzný právny účinok, ktorý by súvisel s výkonom výsad verejnej moci, ktoré Komisii priznáva právo Únie. Na toto oznámenie o dlhu sa preto má hľadieť tak, že sa nedá oddeliť od zmluvného vzťahu medzi Komisiou a žalobkyňou.
- 43 Ani odkaz na právo Únie v článku 9 prvom odseku dohody o grante, ani prípadná paralelnosť, ako sa na ňu odvoláva žalobkyňa, ustanovení dohody o grante s ustanoveniami niektorých právnych predpisov tak neumožňuje označiť akty napadnuté v prejednávanej veci za akty prijaté Komisiou ako orgánom verejnej moci. V každom prípade je potrebné pripomenúť, že zmluvné ustanovenia tvoria spolu s právom upravujúcim zmluvu pravidlá, ktoré upravujú zmluvný vzťah, a že výklad zmluvy podľa ustanovení platného práva je opodstatnený len v prípade, že existujú pochybnosti o obsahu zmluvy alebo o význame niektorých z jej ustanovení (pozri analogicky rozsudok z 19. novembra 2008, Komisia/Premium, T-316/06, neuverejnený, EU:T:2008:514, bod 53 a citovanú judikatúru).
- 44 Žalobkyňa na podporu tvrdenia, podľa ktorého oznámenie o dlhu vyvoláva voči nej záväzný právny účinok, uvádza najmä informácie, ktoré sú v ňom uvedené pod názvom „Platobné podmienky“ a ktoré sú upravené takto:
- „1. Všetky poplatky, ktoré si účtuje banka, sa účtujú na Vašu farchu...

2. Komisia si vyhradzuje právo po predchádzajúcom oznámení pristúpiť vo vzťahu k druhej zmluvnej strane v prípade existencie vzájomných, istých, splatných a vymáhateľných pohľadávok k ich započítaniu.
 3. V prípade nepripísania na účet Komisie v stanovený deň sa na pohľadávku zistenú Úniou vzťahujú úroky s úrokovou sadzbou uplatňovanou Európskou centrálnou bankou na hlavné operácie refinancovania uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v časti C, platné v prvý kalendárny deň mesiaca stanoveného dňa, a to 10-2014, + 3,5 percentuálnych bodov.
 4. V prípade nepripísania na účet Komisie v stanovený deň si Komisia vyhradzuje právo:
 - uplatniť vopred poskytnutú finančnú záruku,
 - pristúpiť k nútenému výkonu rozhodnutia prijatím exekučného titulu podľa článku 299 ZFEÚ alebo podaním žaloby na súd,
 - nahlásiť nezaplatenie pohľadávky do databázy prístupnej úradníkom spravujúcim rozpočet Únie až do času prijatia platby v plnej výške,
 - uverejniť meno každého dlžníka, ktorý bol zaviazaný k platbe súdnym rozhodnutím.“
- 45 Je potrebné skonštatovať, že tieto informácie sú takpovediac totožné s informáciami, ktoré Súdny dvor vzal do úvahy v rozsudku z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisía (C-506/13 P, EU:C:2015:562), ktoré boli predložené v priebehu tohto konania a ktorých sa týkali otázky Všeobecného súdu položené v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania. Súdny dvor, ktorý mal zaujať stanovisko k v podstate rovnakému tvrdeniu, ako bolo tvrdenie vznesené v prejednávanej veci, totiž skonštatoval, že tento druh informácií nemôže viesť k tomu, že oznámenie o dlhu bude kvalifikované ako konečný akt (rozsudok z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisía, C-506/13 P, EU:C:2015:562, body 25 a 26).
- 46 Istotne, ako to uvádza žalobkyňa vo svojej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu, v rozsudku z 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisía (C-506/13 P, EU:C:2015:562), Súdny dvor vytýkal Komisii, že v oznámení o dlhu použila dvojzmyselnú formuláciu. Ako to však uviedol Všeobecný súd, takéto informácie týkajúce sa úrokov vzťahujúcich sa na zistenú pohľadávku, ktorá nebola zaplatená v stanovený deň, na možnosť vymáhania započítaním alebo uplatnením vopred poskytnutej záruky, ako aj na možnosti núteného výkonu rozhodnutia alebo zápisu do databázy prístupnej úradníkom spravujúcim rozpočet Únie, aj keď sú prezentované tak, že vytvárajú dojem, že ide o konečný akt Komisie, môžu byť svojou povahou a v každom prípade len prípravnými aktmi Komisie vzťahujúcimi sa na výkon zistenej pohľadávky, keďže v oznámení o dlhu Komisia nezaujíma stanovisko k prostriedkom, ktoré použije pri vymáhaní tejto pohľadávky, zvýšenej o úroky z omeškania počítané odo dňa splatnosti stanoveného v oznámení o dlhu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. apríla 2008, Cestas/Komisía, T-260/04, EU:T:2008:115, body 74 až 76, a uznesenie z 12. októbra 2011, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisía, T-353/10, EU:T:2011:589, bod 30).
- 47 To isté platí, pokiaľ ide o informácie týkajúce sa možných prostriedkov vymáhania, ktoré sa nachádzajú v poslednom odseku listu Komisie z 27. júna 2014 (pozri bod 9 vyššie). V odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu žalobkyňa uvádza, že prijatie všetkých opatrení, ktoré sú podrobne opísané v tomto liste, sa neviaže na splnenie žiadnej ďalšej podmienky, okrem zaplatenia spornej sumy v stanovenej lehote. Treba skonštatovať, že Komisia v tomto liste neprijala konečné stanovisko, ale len pripomenula možnosť vymáhania pohľadávky započítaním alebo núteným výkonom rozhodnutia. Podobné úvahy sa vzťahujú aj na list z 30. septembra 2014 (pozri bod 12 vyššie), na ktorý žalobkyňa tiež odkazovala vo svojej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu.

- 48 Vzhľadom na prípravnú povahu oznámenia o dlhu treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého boli v okolnostiach prejednávanej veci zo štyroch možností spomenutých v tomto oznámení v odseku 4 s názvom „Platobné podmienky“ prakticky použiteľné len dve možnosti, pričom jednou z nich bol nútený výkon rozhodnutia (pozri bod 44 vyššie).
- 49 Z vyššie uvedeného vyplýva, že na Všeobecný súd nemôže byť platne podaná táto žaloba na základe článku 263 ZFEÚ, pretože oznámenie o dlhu je súčasťou zmluvného vzťahu, od ktorého ho nemožno oddeliť, a nevyvoláva záväzné právne účinky, ktoré by presahovali účinky dohody o grante a ktoré by zahŕňali výkon výsad verejnej moci zverených Komisii ako správnomu orgánu.
- 50 To isté platí vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu, ktoré je tiež súčasťou tohto vzťahu a ktorého základnou úlohou je doručiť oznámenie o dlhu. Pokiaľ ide o paralelné konanie na účely vymáhania náhrady škody, napadnuté rozhodnutie oznamuje jeho okamžité pozastavenie až do prijatia budúceho konečného rozhodnutia. Podľa zásad vyplývajúcich z judikatúry citovanej v bodoch 32 a 35 vyššie teda nemôže byť toto rozhodnutie predmetom žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ.
- 51 Z toho vyplýva, že žaloba o neplatnosť sa musí v plnom rozsahu zamietnuť ako neprípustná.
- 52 V každom prípade neprípustnosť tejto žaloby ako žaloby o neplatnosť nemôže spôsobiť pozbavenie žalobkyne práva na účinný prostriedok nápravy, pretože svoje stanovisko môže brániť aj v rámci žaloby založenej na zmluvnom základe podľa článku 272 ZFEÚ, pokiaľ to považuje za dôvodné.
- 53 Za týchto okolností nie je potrebné rozhodnúť o prekážke konania namietanej Komisiou v jej vyjadrení k žalobe.

O trovách

- 54 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd zaviazal Komisiu na náhradu trov konania aj v prípade zamietnutia žaloby podľa článku 87 ods. 3 druhého pododseku rokovacieho poriadku z 2. mája 1991. Tvrdí, že túto žalobu bola nútená podať jednak z dôvodu nepresnosti a dvojznačnosti oznámenia o dlhu vydaného Komisiou a jednak z dôvodu, že od Komisie nedostala žiadne informácie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu o vymáhaní spornej sumy. Komisia jej úmyselne spôsobila trovy tohto konania.
- 55 Komisia odpovedá, že žalobkyni nespôsobila úmyselne trovy konania a že jej návrh treba preto zamietnuť. Komisia tvrdí, že žalobkyni poskytla vysvetlenia ku všetkým otázkam konania. Okrem toho z jej písomností vyplýva, že žalobkyňa dostatočne poznala judikatúru týkajúcu sa prípustnosti žaloby o neplatnosť proti oznámeniam o dlhu. Žalobkyňa teda podaním tejto žaloby úmyselne podstúpila riziko.
- 56 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 135 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku však Všeobecný súd môže z výnimočných dôvodov rozdeliť trovy konania.
- 57 V prejednávanej veci žalobkyňa nemala vo svojom návrhu úspech. Okrem toho nepreukázala, že Komisia jej úmyselne spôsobila trovy konania v zmysle článku 135 ods. 2 rokovacieho poriadku.
- 58 Je však potrebné prihliadať na správanie Komisie, ktorá v oznámení o dlhu uviedla informácie, ktorých dvojznačnosť už bola skonštatovaná Všeobecným súdom v iných veciach (pozri v tomto zmysle uznesenie z 12. októbra 2011, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, T-353/10, EU:T:2011:589, bod 30, a rozsudok z 9. júla 2013, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai

Cheirourgiko Kentro/Komisia, T-552/11, neuverejnený, EU:T:2013:349, bod 29). Napriek tomu budú okolnosti prejednávanej veci správne posúdené rozhodnutím, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 20. apríla 2016.

Tajomník
E. Coulon

Predseda komory
S. Frimodt Nielsen